

Единъ брой 2 гроша.

Единъ брой 2 гроша.

ВЪСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЪ, ЗЕМЛЕДѢЛІЕ И ТЪРГОВІЯ.

ТУРЦИЯ издѣлува сѣка сѣбота и голямъ дѣлогъ, и сѣка вторникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидѣта вънъ отъ Имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годинни и прѣдплатени. Писмото за редакціята сѣ надписува въ Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Въннѣтъ настоятели отговарятъ за вѣстника. Подписката на спомоществованіята става въ Циградъ-Бейоглу, Асмаж-Меджилъ № 23.

Н. Благородіе Г-нъ Ст. Д. Уваліевъ благоволи да подари 10 годишни теченія отъ вѣстника ни за по бѣднѣтъ градове на отечеството ни. Нѣка богъ да дава дължкъ животъ на такъвѣ патриотически мажѣ, които жертвуватъ за просвѣщеніето на народа. Ний ще распоредимъ тѣзи листове съгласно съ Г-на Петра Христовичъ тамъ дѣто намѣримъ за по нужно.

ГРЪЦЫТЪ И БЪЛГАРЕТЪ.

I.

Непріятелѣтъ на българѣтъ казвѣтъ на царското правителство че българѣтъ сѣ лошъ народъ, че българѣтъ образуватъ тайни комитеты, че сѣ заедно съ московчѣтъ, че българѣтъ сѣ пращатъ дѣцата въ Русія да са напоятъ съ руски мисли и идеи и че призапръщаніето въ отечеството сѣ тѣй ги распространявѣтъ между народа, за да ги приготвятъ на незнамъ-какви снѣшнѣ день; че най сетнѣ, българѣтъ имали и органи по тая частъ, които ясно говорятъ за това Тѣя и още много по масторски клѣвѣтъ са казвѣтъ на царскѣтъ чиновници. При тѣя клѣвѣтъ, за българско нещастіе, случва са отъ врѣме на врѣме и нѣкое приключеніе въ България, каквото, на примѣръ, Филиповото, Хаджи Димитровото и наскоро Софійското: това е доста да насърчи и приготви непріятелѣтъ ни на новы клѣвѣтъ, подвизы и прѣдсказванія прѣдъ царското правителство. Сега българѣтъ нека са мажатъ, нещастнѣтъ, че сѣ оправдавѣтъ и казвѣтъ себе си вѣрни и покорны на Султана; нѣка казвѣтъ тѣй че не сѣ извѣстни отъ тѣя случки, които сѣ станали; нѣма кой да ги вѣрва, тѣй волею и неволею сѣ виноваты, за това трѣба да сѣ губятъ важността тамъ дѣто трѣба най много да са почита, и че това е тѣй нѣма нужда отъ доказателства. Слѣдователно царското правителство трѣба да пада въ съмнѣніе; грѣцѣтъ които сѣ въ Цариградъ наистина иматъ достѣпъ до министрътъ на правителството та могатъ сѣбѣ да ни клѣвѣтъ, вѣрно еше че тѣй казвѣтъ на правителството, че българѣтъ трѣба да сѣ подчинени една частъ и на патриархатето защото другоаче не са излиза на глава съ бунтовницѣтъ българе. Нека разгѣдаме сега ако това е така. Българскѣтъ земледѣлскы народъ желае просвѣщеніето, защото самото врѣме го тѣй иска, желае да са издвигне въ нравственно отношение. нѣ това не е спротивно на царя, той желае като сѣки другъ народъ да са управя отъ своя духовны пастыри и това не е грѣхъ. Добрѣ, да са подвигне въ нравственно отношение, трѣба училища на България, отъ дѣ ла гиземе? Трѣба България да отиде да са образувѣ вънъ отъ отечеството си, трѣба да са донесе сѣмѣ за просвѣщеніе отъ по образованѣтъ стра-

ны. Не трѣба да са забравя че България е сиромѣхъ, та глѣда дѣто е по евтино пѣла дѣто сѣ безъ парѣ ученіето тамъ да сѣ праща дѣтето. Отъ сичкѣтъ цѣркви въ Европа нѣка да сѣ приматъ българчѣта да са учѣтъ безъ парѣ освѣтъ въ Русія и нѣщо въ Сербіи. Това е главната и естественна причина дѣто българчѣта отивѣтъ въ тѣя мѣста повече да са учѣтъ тамъ други нѣкои; а не както казвѣтъ непріятелѣтъ ни че Българѣтъ пращатъ дѣцата си да са учѣтъ въ Русія сѣ цѣль като са завѣрчатъ да работѣтъ противъ царското правителство. Нашето правителство кога отвори медицинското училище въ Цариградъ лиши ли са отъ български ученици? Стига да ги примаше, струва ни са, че пѣмаше съ стотини българчѣта да вѣзвѣтъ да са учѣтъ. Лицеѣтъ ако и сѣ парѣ останали и това завѣршеніе безъ български ученици и да ли са показѣ по неспособни отъ турчѣтата, орменчѣтата, грѣчѣтата и другѣтъ? Исляхъ ханетата, които са отворихъ изъ властѣтъ за сиромѣшкѣтъ дѣца отъ казвѣто чарошность и дѣ сѣ останали ли безъ българчѣта ученици? Ако са урѣчихъ още по добръ тѣя училища, вѣрвѣмъ че има много български чѣда да вѣзвѣтъ да са учѣтъ. Въобще богатѣтъ български дѣца не ходѣтъ за образованіе въ Русія, нѣ въ Германия. Франция, въ Цариградъ (въ Робертъ Колежъ). И така може ли да са заключѣва че българѣтъ отивѣтъ въ Русія сѣ юша цѣль? Струва ни са че това не е силно доказателство прѣдъ правителството за непріятелѣтъ противъ българскѣтъ народъ. Ний имаме добры фактове за българското и сръбското непріятелство: България и Сербія живѣятъ както котка съ куче; така оная година отидохъ нѣколко българчѣта ученици въ България да са учѣтъ, нѣ като сѣ казвѣтъ името българинъ и сѣ казвѣтъ отечеството сръбскѣтъ учителя ги испихъ изъ училището и нещастнѣтъ българчѣта сѣ дойдохъ у дома си въ жалостно състояние. Нека додемъ сега да разгѣдаме българскѣтъ училища въ България, Тракия и Македонія, и грѣцѣтъ въ Македонія, Гесалия и по островѣтъ. Въ сичкѣтъ първостепенны, второстепенны и третостепенны сирѣчь селскѣтъ българскѣтъ училища са прицава турскѣтъ языкъ на ученичѣтъ за да са обилжаватъ и споразумѣватъ лесно България и Турчинна, защото интересѣтъ нѣтъ сѣ тѣсно свързани помежду си, като живущи въ едно и сѣщо естество. А въ грѣцѣтъ училища по горѣ казвѣтъ мѣсто тѣмъ въ рѣко училище ще са имѣтъ да са прицава турскѣтъ языкъ освѣтъ въ Цариградъ, и това показва най явно че народа ни разбира да са помилува въ отечеството си добръ съ турчѣтъ и правителството си. — Ч. Марковъ.

НОВИНЫ ОТЪ РУССЕ.

Отъ дѣна на приключеніето, което произведоха въ града ни нѣколко паликаре-та съ прѣвръщаніето на една консѣж воденница въ молебнѣ домъ, сплѣкѣтъ наши граждани бѣха обрнали вниманіето си върху сѣбѣстнѣто на тѣй грѣцко намѣреніе съ боего послѣдователѣтъ и обожателѣтъ на Омира, Платона, Демостена, Караисаки, Маврокордато, Леонда, Дякона и пр. нѣсѣха пакъ да сѣ покажѣтъ мурафѣтъ на смущеніята и интригѣтъ, като сѣки единъ отъ насъ бѣше ограничилъ съображеніята си именно върху дѣлата на испратената отъ Цариградъ комисія. По тѣзъ причина влацѣка, сѣвѣтъ, първенци, учители, ученици, търговци, еснафы, па и самѣтъ орачи и овчари за нищо друго не говоряхъ и не мисляхъ, освѣтъ кой ще издѣе правъ и кой крѣвъ, кой ще са кажѣтъ и кой ще са удовлетворѣтъ. По тѣзи казвѣмъ причина, отъ два мѣсеца насъмъ никой отъ насъ не е помислилъ какво прави ексархіята, въ какво положеніе са намѣра та спрямо претенциѣтъ на Фернеръ и коя е главната причина за това, дѣто работѣтъ и са намиратъ въ застояваніе.

Дѣтѣс ний има пакъ да са похвалимъ съ правосѣжіето на императорското правителство; защото комисіята като сѣ свѣрши дѣлата на испытваніята, пусна отъ затвора запрънѣтъ наши младѣжи и други, направи сѣ рапортытъ и спорѣтъ както са научихъ снощи. Али Шефѣкъ бей по заповѣдъ на великѣтъ везиръ, днесъ оставя града ни и трѣва за столицата.

Каквы сѣ рапортытъ, които подписа комисіята и прѣдаде на Шефѣкъ бей, незнаемъ положително, нѣ до колкото можѣме да са увѣдомимъ отъ по-вѣщѣтъ въ работата лица, рапортытъ обяснявали че българѣтъ желѣятъ спазваніето на фирмана; че единственната цѣль, съ която русенци са отнесоха до мѣстното началство съ фирманѣтъ въ рѣкъ, не была бунтовна, спорѣтъ както отъ начало сѣ мисляха нѣкои, нѣ само и само за да са молятъ на главния управителъ Хамди паша да ходѣтъ прѣдъ царското правителство за съхраненіето на горнето нѣщо. Въистина, че комисіята отъ начало искаше да хвърли вината и отговорчѣстѣта противъ сѣбѣсенѣ сѣвѣтъ на епархіята, защото той былъ попыгалъ влацѣката бѣва ли да служи грѣцѣкъ полъ безъ волята му или не и отъ това са подало поводъ на приключеніето, нѣ най послѣ са доказа че сѣвѣта не е направилъ друго, освѣтъ че е постѣпилъ съгласно съ фирмана и е изпълнилъ длѣжността си сѣ която е наговорѣнъ и за която е отговорѣнъ прѣдъ оная, които сѣ го избрали и му сѣ повѣрили, тѣй да кажемъ, едно народно достояніе. Слѣдова-

телно ний сме увърени, че русенци сж чисти прѣдъ правителството въ тоя случай и Шефинъ бей ще придобие обща признателность отъ българетъ ако благоволи да освѣтли великый визиръ за разположеніята, които цѣль народъ има къмъ господаря си: една само забѣлжка ще направимъ тука, която нѣкакъ си има мѣстото мислимъ. Отъ българетъ са задрѣха 10—15 души само отъ просто съмѣние и подозрѣние и слѣдъ три дни са пуснахъ щомъ са доказа невинността имъ, а гръцкѣ макаръ и да са зеахъ подъ испитъ и отказаха че не сж хвърляни съ револверы, че не сж вадѣли камы, които Ирисъ отъ Букурещъ думаше, че единъ гръкъ гонялъ като овци 60 българы съ ножъ въ ржка, което потвърждаваше и «Византасъ» и макаръ че са викаха събѣнитъ на воленницата жени, които са извадиха прѣдъ комисіята и юзъ-беюзъ съ Димитракъ паша-портчиатъ и брата му Инократа разказаха въ очитъ имъ кой отъ тѣхъ двамата хвърли съ пищовъ и кой нападна въ двора му Марина кюркчия и го нарани, нѣ пакъ виждамы че отъ тѣхъ никой са не затвори. Мисли са обаче, че за тѣхъ двамата ще са рѣши въ Цариградъ; защото единъ слухъ са е преснагъ за изважданіето отъ служба на не о л о г о с о в ѣ т ѣ дописникъ.

Като давамъ заключеніе на два-мѣсячнитъ ни неспокойствія въ града ни, азъ ще привлѣка вниманіето на читателя върху долнето, за което ще говоря безъ никакво пристрастіе, лукавство и забавляны.

Въ сѣчкото теченіе на работата, ний исповѣдваме публично, че вѣчно сме длѣжны да благодаримъ най искренно, най признателно и най сыновно на достоуважаемая нашъ митрополитъ Г-на Григорія, за неморимитъ му трудове, за голѣмата му самоотверженность и депоициан готовность които показва въ упражненіето на длѣжноститъ си, изпълнены отъ Н. Прѣосвященство съ ходатайството и прѣдъ мѣстната власть, която най убѣдительно освѣтли за положеніето на работитъ, за невинността на народа, за цѣлѣта на гръкофанариотскитъ козны и дѣла и за изравненіето на распрата. Отягченъ и уморенъ вещественно и морално отъ трудното положеніе на смѣсената му отъ Власы, Гърцы, Гагаузы, Молдованы, Руснацы, и Липованы епархія, обладавъ отъ мѣжнотии, които посрѣща отъ интригитъ на фанариотина Діонисія въ Тулча и смяявъ отъ клѣвѣнитъ на тубашнитъ паликареята, които иматъ за оржжіе панславизма и букурещкитъ нагабонты, нарѣчени кометаджии, дѣдо Григорій не са оплаши никакъ отъ сѣчко това, нѣ като достоенъ служителъ на черковата и на народа ни, на които е служилъ още отъ дѣтинството си и до днесъ, отнесе са най умно и най мѣдро, а съ добротѣта и дѣятелността си, които го отличаватъ сяопи на дявол-враката и излѣзе побѣдоносенъ прѣдъ напѣитъ клѣвѣтници и върли неприятели гърцѣтъ. Много пѣти го даже чюхмѣ да казва въ присѣствіето на мнозина граждани: «готовъ съмъ да прѣтърпя и азиливка си стига само да са радвамъ на законны и мѣдры постѣпки на моего паство; нѣма да ми вrechъ нѣма да ми вrechъ; азъ съмъ единъ челоуѣкъ самъ на този свѣтъ; нѣма да плача за никого, а плача само за паството си; като са уповавамъ на правосѣдіето на императорското правителство,

нищо друго не искамъ отъ васъ, само да ма слушате какъто вы свѣтвямъ и са моля; ако въ случай ми намѣрите най малката погрѣшка, увѣрвамъ вы че не сте х о р а ако ми неправите забѣлжванія.»

При сѣчкото това положеніе, въ което са намира св. Доростоло-червенскій, той пакъ не забравя да мисли и за положеніето, въ което стои днесъ ексархіята, сирѣчь за безпаричіето и. Сѣчкыятъ тулчанскы санджакъ има само 3600 вѣнчѣла, които даватъ на владѣката ни 10810 гроша а той е похарчилъ за отиваніе и връщаніе до Тулчя 17000 гроша които му са дали въ заемъ родолюбивитъ тулчанскы граждане; освѣнъ тѣхъ зель е и други 150 лиры пакъ въ заемъ и ги е пратилъ на ексархіята. Отъ какъ е дошълъ въ епархіята си мичуватъ са 8 мѣсеца и платата му възлиза до сега на 48,000 гроша а свѣта въ Руссе едвамъ му даде само 7000 гроша съ които като са порасплати тукъ тамъ въ града, зе отъ ново 100 наполеона въ заемъ и миналата недѣля испрати архимандрита си Данаида да ги занесе самъ на ексарха, зе други 20 въ заемъ и ги прати на ученицѣтъ, които общината ни обдържа въ Таборъ. Такова е положеніето на нашъ митрополитъ сега и ний го пакъ виждаме че са относъ съобразно съ званиѣто си и съ положеніето, което занимава въ центра на Туна вилаети. Това е познато не само на свѣта, което е протоколирано въ практиката на засѣданіята му, нѣ и на сѣчкытъ наши граждане. Освѣнъ туй, откакъ е дошълъ тука, не са е минало недѣля да са не случи да служи и свѣкы праздниѣ да казва слово, да поучава народа и да го наставлява съ пастырскитъ си поученія да върви въ пѣтя на Евангеліето, на разумността, а особенно на образованіето.

Може бы между любочителитъ да са намѣри нѣкой и да каже, че това описаніе за положеніето на Доростоло-червенскій митрополитъ, си нѣма никакъ мѣстото, че то става съ цѣль за да са похвалятъ дѣдо Григорій, че то не е друго, освѣнъ ласкателство или горѣща привязанность на пишущиятъ къмъ Н. Прѣосвященство. Не е обаче нито едногъ нито другогъ. Азъ искамъ да направя едно сравненіе въ отношеніето и на другитъ чаша по вѣнъ владыкъ къмъ ексархіята особенно, и да призова вниманіето на пасомытъ имъ да ги побутноватъ по некогашъ да не правятъ тѣхъ както сж правила до сега. Като исключа отъ тѣхъ само св. Търновскогъ и св. Варненско-прѣславскогъ, които са внесли по 200 лиры на ексархіята, макаръ че и послѣднытъ е потнагъ въ борѣ до шия кѣто събрата и съученика си Григорія, и като незнамъ да ли и уважаемиятъ св. Пловдивскій Г-нъ Панаретъ са е поправилъ отъ трудното си фананциално положеніе, молимъ другитъ наши познаты по богатството си владыѣ да подражаатъ примѣра на горнитъ си во христѣ братія и съслужители; защото народа знае и дѣтъ и двѣста....

НОВЪ ЧЕРКОВЕНЪ ЗАКОНЪ ВЪ ВЛАШКО.

Отъ нѣколко врѣме влахомолдавската черкова са занимаваше съ съставленіето на единъ законъ за избираніето на влады-

цѣтъ и за съставленіето на синода въ Съединенитъ княжества. Този законъ като са явява сега въ печата ний считаме за нужно да дадемъ на читателитъ си съкращеніе отъ него.

ГЛАВА I.

Избираніето на владыцѣтъ епархіяльны става отъ епархіялнитъ владыѣ въ Румунія, отъ сѣчкытъ титулярны епископы, отъ сѣчкытъ прѣдставители въ камарата и отъ сенаторитъ, съ исклученіе на друговѣрцѣтъ.

Подлагатъ са на избираніе за митрополиты сѣчкытъ епископы, а за епископы сѣчкытъ членове на румѣнското духовенство, които сж достойны за избираніе. За митрополиты и епископы са избиратъ само онѣзи лица, които сж родены въ княжествата и отъ родители румѣны. Избираемитъ трѣба да иматъ възраст 40 години. Слѣдъ двайсетъ години, освѣнъ горнитъ качества, отъ избираемитъ ще са иска еще да иматъ чинъ докторъ или магистръ на Богословіето. Избираніето става съ вышегласіе; ако гласоветъ за нѣколко избираемы сж равны, прибѣгва са до жребій. Митрополитытъ и епископытъ са избиратъ пожизненно и са утвърждавъ въ достоинството си отъ княза. Избирателногъ събрание са прѣдсѣдательствова отъ влашкый митрополитъ или, въ отсѣствіето му, отъ молдавскый. Заплатата на митрополитытъ е 3083 франга на мѣсець, а на епископытъ 1541 франга.

ГЛАВА II.

Святыи синодъ на самостоятелната православна румунска черкова като е членъ на святата православна вѣсточна черкова, спазва и ще спазва събога единеніето си, колкото за догмытъ и черковнитъ каноны, съ цариградската черкова и съ сѣчкытъ православны черковы. Този синодъ са съставлява отъ двамата митрополиты, отъ шесть-тѣхъ епархіяльны епископы и отъ сѣчкытъ титулярны епископы румунскы. Въ никой случай синода не може да състои по малко отъ 12 члена. Въ синода прѣдсѣдательствова влашкый митрополитъ, а въ отсѣствіето му молдавскый. Въ случай когато гласоветъ сж равны, гласа на прѣдсѣдателя надвива. Министѣра на богослуженіето ще са намира събога на засѣданіята на синода; ако ли министѣра е друговѣрецъ, пѣговый, православенъ другаръ ще изпълнява тая служба. Святыи синодъ са занимава съ сѣчкытъ духовны работы, было по черковната дисциплина, было по сѣдебната часть, съгласно съ канонитъ на православната вѣсточна черкова. Святыи синодъ са събира два пѣти въ годината, пролѣтъ и есень, споредъ правило 37 на апостолытъ. Святыи синодъ опрѣдѣля и нарежда длѣжноститъ и правата на консисторіятъ (духовны сѣдилища) споредъ канонитъ на черковата и съгласно съ гражданскытъ законы. Испорежданіята на синода трѣба да са удобрявътъ отъ княза, за да иматъ задлжителна сила. Само сѣдебнытъ рѣшенія на синода ще са изпълнятъ безъ княжеско одобреніе, разбира са ако сж чисто вѣроисповѣдны. За черковны погрѣшки митрополитытъ и епископытъ са сѣдятъ отъ святыи синодъ, за обыкновенны и политическы прѣстѣпленія тѣхъ са сѣдятъ отъ высокото правосѣдно сѣдилище. Святыи синодъ не може да ги сѣди въ от-

сѣтствието имъ, освѣтъ ако ги е викалъ нѣколко пѣти и не сѣ дошли.

ГЛАВА III.

Архиепископътъ румунски носятъ слѣдующитѣ титлы:

Букурешкый: Архиепископъ и митрополитъ на Унгаровлахия, ексархъ на областитѣ и примать румѣнскый.

Ишкый: Архиепископъ и митрополитъ Молдавскый и Сучавскый, ексархъ на областитѣ.

Римнишкый: Епископъ Римнишкый и Новосеверинскый.

Романскый: Епископъ Романскый.

Бузейскый: Епископъ Бузейскый.

Агрешкый: Епископъ Агрешкый.

Хушкый: Епископъ Хушкый.

Долнедунавскый: Епископъ Долнедунавскый.

Отъ митрополита Унгаровлахійскый зависять епископътъ на Римничъ, на Бузеу и на Агрешъ. Отъ митрополита на Молдава и Сучава зависять епископътъ Романскый, Хушкый и Долнедунавскый.

Когато потребѣа, пространството на епархїитѣ са опредѣля отъ синода съ съгласїето на правителството. Митрополитѣ и епископѣ сѣ свободни да обнародватъ въ епархїитѣ си окрѣпни писма само по въпроси вѣроисповѣдны и правоучителни, безъ да докачатъ гражданскитѣ и политическитѣ закони. Сѣка епархїа си има своята консисторїа за управление и сѣденїе на черковнитѣ дѣла на духовенството. Тая консисторїа трѣба да състои поне отъ трима членове, назначени отъ епископа изъ помежду священникѣ на епархїята. Рѣшенїята на консисторїитѣ ставатъ апеллю прѣдъ синода. Священникѣ и другитѣ черковни служители са назначаватъ и изваждатъ само отъ митрополитѣ и епископѣ на епархїята. Сѣкы митрополитъ и епископъ епархїаленъ има по единъ епископъ—намѣстникъ, който са избира отъ свѣтъ синодъ съгласно съ правителството. Титлѣ на тѣзи хор епископы сѣ слѣдующитѣ: На Букурешката митрополїа Плоешкый; На Римничъ—Крайовскый; на Бузеу—Римничъ-Саратскый; на Агрешъ—Питестскый. На Ишката митрополїа Ботошанскый; на Романскый владѣа—Канѣвскый; на Хушкый—Бреласкый; на Долнедунавскый—Галацкый. При избиранїето на епископѣ св. Синодъ ще иска потвърждение на избранитѣ отъ вселенскый патриархъ. Семинаритѣ зависять отъ митрополитѣ и са устрояватъ по единъ особенъ законникъ. Калугеритѣ са намиратъ подъ непосредственната сѣдебна власть на епископа въ дѣлата на черковната дисциплина и на тѣхнитѣ духовны длѣжности. Сичкитѣ епископы, които сѣ намиратъ на служба дѣвъ, оставатъ си на мѣстото съ свѣтѣ правдини, които имъ дава новъ законъ.

Хубавъ е този законъ, нѣ много мирше на калугерска искључителность. Между тоя законъ и гражданското устройство на Влахо-Молдавіа има твърдѣ малко съгласїе. Либерална до нѣмай-къдъ въ гражданско отношение, Влахо-Молдавіа са показва твърдѣ нелиберална въ черковното си устройство. Гръцкый и Българскый уставы допушчатъ много по голѣма намѣса въ черковнитѣ дѣла на мирянетѣ и въ това отношение тѣ сѣ много по горѣ отъ новы изобретенъ законъ на румунската черкова.

ДВѢ ДУМЫ ВЪРХУ ПРАВОСЛАВІЕТО.

Неизмѣримитѣ залечия и долбочины на земята, безмѣрното пространство на твърдата, безчисленитѣ днѣвы и нощи свѣтъла, непрестаннытѣ вѣрменны въздушни явленїя, многообразнитѣ расїей, безбройнитѣ разны видове животны, па и самото сложение на челоуѣка, да ли сѣ на сѣщїй, като животно най високо, надарено съ ордїа, сѣ които да може да мисли и разсѣжда върху сичко що го окрѣжава, да признае, че сичко това, което глѣда носѣща, трѣба да е творение на нѣкоя по силна рѣка, а не на случайно проявление.

Тѣзи силна рѣка челоуѣкъ никога не е виждалъ, нито описалъ, нито подушилъ, а сѣ ума си само намира, че сичко това, на което той нито да помислы може за направата, трѣба да е работа на нѣкое силно вещество, и толкова силно, колкото го показватъ тваритѣ и толкова безчисленитѣ му чудесїа.

Това сѣщество челоуѣка нарича БОГЪ, и като са вижда ничтоженъ прѣдъ него още и невъзможенъ въ нищо безъ него и безъ неговата помощъ, то той вижда за нужно и неизбѣжно да му са кланя, да му са моли и да му са покорява.

А какъ му са кланя, и какъ му са моли? Челоуѣцитѣ, които съставляватъ този пространъ свѣтъ, както не са приличны единъ на другъ по лицата и чертитѣ тѣ сѣщо не сѣ еднаквы и въ умоветѣ. И споредъ това както за сѣко нѣщо, тѣй и за създателя на голѣмѣа този свѣтъ сѣ са проявили различни мнѣнія, различни кланїя, различни молитвы, различни вѣроисповѣданїя. Кому както е стигалъ ума тѣй кроилъ; кому както са заповѣдали страсти и желанїя, тѣй е носилъ; кого на кѣдѣто е влѣкло сребролюбїето и славолюбїето, тѣкъ е теглилъ: кому до дѣто е могла силата, до тамъ е стигалъ, и тѣй са е породило това, което поминахмы.

Това са говоря за сичкы вѣремена. Въ старо врѣме челоуѣцитѣ като по неразвѣти, видѣ са, ако и да ги е каралъ създателя чрѣзъ голѣмѣа си чудесїа на пространния този свѣтъ да му са кланятъ и почитатъ, обаче тѣ като не сѣ могли здраво да размислятъ за него, глупостта ги е влѣкла слѣпо да са кланятъ на разны твари, отъ което не само че не сѣ добывали просвѣщение на душитѣ си, ами още и помрачение сѣ навличали на себе си. Единъ еврейскый народъ по много отъ другитѣ са е здобивалъ сѣмѣры и разумны мѣжїе на онуй вѣрме, които сѣ го уклѣвали къмъ истинното богопочитанїе, нѣ и той много пѣти отъ глупостта си е отхвърлялъ свѣтитѣ на наставникѣ си и са е отстранявалъ отъ истинното богопочитанїе.

По едно врѣме наближило вѣрмето да испълни Богъ нелѣжното си обѣщанїе, което са е былъ обѣщалъ още първому челоуѣку Адаму въ рай, при испълнянїето му изъ него за непослушанїето му. — Дошло вѣрме да са роди словото Божїе, да избави челоуѣчеството отъ грѣха и заблужденїето, и сѣ своята божественна наука да просвѣти челоуѣческый родъ, и да го уклѣти къмъ истинното богопочитанїе и богопочитанїе.

И родило са словото божїе, нѣ не было достатъчно само ражданїето му да узниоствивъ Бога Отца за грѣховетѣ на челоуѣческый родъ. То трѣбало да прѣтегли голѣмѣа мѣжы и тѣглила, и най послѣ и да умрѣсъ

грозна смъртъ, защото челоуѣчеството както и сѣгы тѣй и тогѣва, по разны страсти и желанїя прѣзирало е истинното учение, и за да удовлетвори своитѣ хотѣнїя, гонило е сичко, което не е идяло на гайдата му и мѣжило сѣкы, който бы са появилъ явно да са борѣ съ кривитѣ му постѣпки.

Обаче единородното слово Божїе ако и да пострада, ако и да умрѣ, то не подпадна подъ истлѣнїе, както простый челоуѣкъ, и неговото спасително учение не остана потѣпкано. Словото Божїе въскрѣсна, и заедно съ себе си въскрѣси и божественното свое учение въ лицето на своитѣ избранны ученици и на много други тѣхны послѣдователи, които то най послѣ блѣсна сичкый ясный свѣтъ. — (Слѣдва.)

ИЗВОДЫ ОТЪ ДПСИСКЫТѢ НА «ТУРЦИЯ».

ЕДИРНЕ 20 Февруарїй. (Изволь отъ Курріе д'Орианъ.) Въ Едирне, както и въ сичкитѣ казы на нашїй санѣжъ, христїанскитѣ членове които засѣдаватъ въ меджлиситѣ, са избиратъ почти само между грѣцитѣ, ако и грѣцкото население въ сичкый вилаетъ да е десетъ пѣти по малко отъ грѣцкото население.

Опредѣленїето на тѣзи членове става чрѣзъ влїяніето на владѣката и често даже по неговата косвенна прїпорѣка, която, разбира са, посочва само таквитѣ лица, които сѣ нему привързаны по сѣрце и по душа.

Това нѣщо не е съобразно съ царската воля и докарва голѣма зрѣда на едно население което е много по позволено на държавата отъ колкото грѣцкото население. Законѣтъ не позволяватъ да са прѣва наклава разлика между подданиитѣ на Султана; напротивъ тѣ изискватъ штоо сичкы да са прѣватъ равно въ вилаетскитѣ меджлисы. Нѣ зарди Българитѣ закона не са слѣдва.

Като забѣлѣжамъ тѣзи нѣрѣвноствѣ, азъ не го праця по нѣкаква честотѣ или по явнѣсть какъ грѣцитѣ зы. Само искамъ да докажа че до когато сѣществувала черковната распрїа, грѣцитѣ ще търятъ сѣкога да искључаватъ българетѣ. Правителството не трѣа да позволява това искљученїе, защото, постаримъ го, то е противно на закона и на истинскый интересъ на страната.

Жалобѣ на българското население противъ прѣтѣсненїето на владѣката и на неговитѣ партизанѣ не са слѣшати никакъ отъ меджлиситѣ въ които засѣдаватъ грѣцы. Тѣзи послѣднитѣ сѣ най жаркитѣ защитници на владѣкитѣ злоупотрѣбленїя и правятъ сичко което могатъ за да задушатъ правенитѣ оплакванїя на тажїителитѣ; по нѣкога даже тажїителѣ бѣдству а да са накаже за дѣто брѣзналъ да са оплаква противъ владѣката и тоя наказание става споредъ осѣжданїето на мерсѣтата на самый владѣка.

ко нѣкой селенїи българинъ има нѣкаква давїя, грѣцкый за сѣрува сичко което зависи отъ него за да забърка давїята и да забави рѣшенїето ѣ, тѣй штоо селянина да освѣтї нуждата да просїи помощта му. Грѣка же му каже че работата му е твърдѣ мѣка и че го принудѣа да прїбѣгне при владѣката като самото лице на което влїяніето бы могло да ускори рѣшенїето на давїята. По прѣди владѣката са натоваряше съ подобны работѣ като зимаше единъ бакшишъ съразмѣренъ съ имотѣ на селянина а дѣвъ отъ селянина са иска да са отрѣче отъ ексархїята и да припознае владѣката ако иска да му са свѣрши работата.

Ето какъ грѣцкитѣ азы правятъ длѣжнѣстьта си къмъ Българитѣ. Тѣзи послѣднитѣ нѣматъ ли право да са оплакватъ отъ едно подобно състояние на работѣтъ?

Колкото за турцитѣ сто какъ постѣпатъ спрямо тѣхъ грѣцкитѣ азы. Ако нѣкой кѣймакѣши, нѣкой вѣла или нѣкой членъ отъ меджлиса не е благопрїятенъ на тѣхнитѣ планове, тѣ потрѣватъ небо и зѣмѣ съгласно съ владѣката за да го извадятъ отъ селѣто му.

За да са изгуби сѣко незадовѣство нужно е правителството да заповѣда да са испълнява точно закона въ избиранїето на членовѣтъ на меджлиситѣ.

ТУЛЧА 17 февруарїй. (Изволь отъ Курріе д'Орианъ.) Послѣднитѣ прикљоченїа които станала въ Русукъ произведохъ голѣмо впечатлѣнїе най много между грѣцкитѣ жители въ Тулча, които

не испускать никакой случай без да подбуждават българското население да струва размирства за да могат да кажат че това население само наказва неприятелите си които са го нарушили.

На 9 февруарий нѣкои гръци си позволили да направят един човекъ отъ снѣгъ който, спорѣдъ както казваха, представлявалъ българскій митрополитъ. На забѣлжкѣтъ които имъ правяха онѣзи които заминаваха по край това мѣсто върху неприличността на едно подобно дѣло, гръцѣтъ отговаряха съ думи, които са възбуждали да ви изложя. Лицето съ което тѣ са подиграваха, бѣше представено като че благославя. Слѣдъ като свършиха дѣлото си артистѣтъ турѣжъ едно парче мѣсо прѣдъ снѣжний человекъ за да привлѣчатъ совѣшкѣтъ кучета подъ рѣката, която бѣше направена като че благославя българскій народъ.

Това омерзено дѣло бѣде пріятно на гръцѣтъ; нѣ то си укори отъ нашій мютесарифъ, както приличае.

Българѣтъ чакатъ што въластьта да накаже подиграватѣ. Тѣ можаха сами да ги накажатъ; нѣ тѣ сѣ са обѣщали на митрополита да не отговарятъ на никое нападаніе на гръцѣтъ понеже само правителствената въласть трѣба да наказва подобни дѣла. При сичко това както въ много пѣту писахъ търпението на българското население е вече исчерпано и то неможе да търпи да го правятъ на говедо.

Нѣй призовавае серіозно вниманіето на правителството върху тѣзи дѣла; защото неговата длъжностъ е да възбрани што подданициѣтъ му да се не псуватъ тѣ, въ собствената имъ страна, отъ хора които дохождатъ да търсятъ гостопріемство и прѣпитаніе то си.

Утвратятъ че руснукскій валія испратилъ до консулатата въ този градъ едно окрѣжно писмо съ чѣмъ да са испадѣ отъ страната сѣко лице което не бы могло да докаже че има сръбства за прѣпитаніе. Добъръ ще бѣде тѣзи мѣрка да са приособи и въ Тулча, защото нѣй виждѣ стотина души безъ работа които не вършатъ друго освѣнъ да се търсятъ да са прочуватъ съ защитата си кѣмъ гръцката патріаршія.

Като сключвахъ писмото си научахъ са че Фахри бей силно изобичалъ масторѣтъ на человекѣтъ отъ снѣгъ и ги прѣизвѣстилъ че ще бѣде твърдъ строгъ ако подобни дѣла сѣ бы подновили.

СЪКАВКИ НЪЩА И НОВИНЫ.

— Князь Мурадъ ефенди, най голѣмий сынъ на покойный Султанъ Мехмеда отпратилъ до прѣдседателя на гръцкото дружество Пріятеля на Труда едно саморѣчно писмо въ което извѣстява че опрѣвѣля на това дружество една годишна помощ отъ 100 лиры турскы. Това писмо было придружено съ 100 лиры за първий такситъ.

— Вѣстникъ Едирѣ извѣстява че много свраки и гарваны са появили въ едирненскій и дунавскій вѣлаеи и причинили голѣма поврѣда на сидѣбѣ. Главный управители на тѣзи вѣлаеи заповѣдали на каймакѣмѣтъ и на мютесарифѣтъ да съставятъ общы ловъ за да избѣятъ и изгонятъ тѣзи врѣдители птицъ.

— Нѣкой си грѣкъ на име Василь Георги Салинъ родомъ отъ Воло и който умрѣлъ тѣзи дни безъ наследници въ Варна, дѣто е былъ установенъ, завѣщалъ сичкѣтъ си имотъ отъ двадесетъ хиляды лиры на различны грѣцкы учебны и человекѣлюбивы завѣденія както въ Цариградъ тѣй и въ сичката държава и въ Грція. Особно той завѣщалъ на грѣцкото Книжевно Дружество тука въ Цариградъ една сума отъ 750 лиры турскы, отъ които 500 сѣ опрѣдѣлены за поддържаніе на двамина учены единъ мѣрянинъ и единъ поетъ, които да са испратятъ на св. Гора за да испитатъ библиотекѣтъ въ различны мѣнастири, да направятъ расписъ за различны рѣкописы и книги отъ които да напишатъ една книга подъ име св. Горска библиотека въ поза на Книжевно Дружество. Отъ остатъкъ 200 лиры посятъ тавякъ като бакиши за оногѣ който бы написалъ най хубава исторія за града Варна съ еконостѣтъ му отъ врѣмето на Тракіенскій царъ Ласинахъ до 1860 година въ които сѣ появилъ българскій въпросъ. Врѣмето за написаніе то на тѣзи книга е опрѣдѣлено на 7 години. Други 100 лиры поарилъ на Книжевно Дружество за да ги употребѣи въ какѣто намѣри за полезно.

— Митхадъ паша са опрѣдѣли министъръ на правосѣдіе; Савфетъ паша, министъръ на право-

сѣдіе са опрѣдѣли министъръ на външны работы на мѣстѣто на Халиль Шерифъ паша; Рашидъ паша, бывши валія въ Сирія са опрѣдѣли министъръ на обществены сграды; Исмаилъ паша, бывши министъръ на обществены сграды, са опрѣдѣли членъ отъ държавный сѣветъ.

Новый министъръ на външны работы Савфетъ паша, е единъ человекъ правосѣлюбивъ, просвѣтенъ, свободолюбивъ, неприятель на интригата и който са уважава отъ сичкѣтъ хора.

Рашидъ паша, министъръ на общественны сграды, отъ много врѣме сѣ означаваше отъ общото мнѣніе като бѣдши членъ на кабинета. Въ обястѣтъ които е управлявалъ, той е оставилъ най добрыя воспоминанія; той е единъ отъ тѣзи мажѣ на държавата на които са възлагатъ най голѣмѣтъ надѣжды, и нѣй смъ убѣдѣны че тѣзи надѣжды не ще бѣдѣтъ изгнаны.

Позволено е да върваме че съ тѣзи си двама новы сѣтрудници, великий визиръ Есадъ паша, на кого то разумното и непрестанно приляганіе въ работѣ на държавата е припознано отъ сичкѣтъ свѣтъ, ще възвѣрне въ пѣтя на правдата и на законностьта нѣкои вѣтрѣшны дѣлѣры, които сѣ извѣзли отъ тѣзи редѣвенъ пѣтъ: думата ни е за българскій въпросъ и за Арабско правосѣлюбивъ въпросъ.

— Пишатъ отъ Яфѣ: Менѣ дѣта недѣля на 11 текущѣго сѣутренѣта са намѣри на брѣга на морето труна на правителственый касеринъ, прострѣтъ на пѣсѣка и краѣта му потѣнали въ водата. Незабавно го извадиха и положили го въ оградата, която са намира подъ здравствената къща до дѣто пристѣгна възвѣста за да го изнѣта. Навѣрно касерича не сѣ е улавилъ защото мѣстѣто дѣто го намѣриха не е тѣста дѣлобого за да може человекъ да загине. Нѣти може да сѣ каже че сѣ го убилъ защото на тѣмѣто му имаше никаквы нишѣны. Въ умрѣлыя са намѣриха даже кисѣта му, ключѣвътъ му и печата му. Касерича бѣше родомъ отъ Дамаскъ, отъ грѣцко въроисовѣданіе. Когато го събѣкоухъ подъ мишницата му са намѣри една тенекѣна кутія, която обмаше 80 наполеона.

— За зимата на 1872—1873 отъ свѣдакъ изъ Европа нѣмѣтъ извѣстія, че тя е една отъ онѣзи толи зими, които метеорологѣта забѣлжваха въ своята исторія и които са случаватъ твърдъ рѣдко. Тогомѣто врѣме, съ което са наслаждаваме прѣзъ най студенѣтъ мѣсець на зимата, не е дѣла само на нашѣтъ мѣста; това врѣме радва по голѣмѣтъ частъ отъ Европа.

Около Парижъ дървѣсата отворили листы и много прѣлѣтны птица сѣ растворили прѣзъ Января Мухѣтъ хвѣчатъ като Есень. Въ други области на Франціи фрѣнското гродіе завързало. Около Вѣннѣвъ лѣзѣтъ са покрѣли съ листы.

Тѣзи годишната е необыкновенна, нѣ не и исключителна. На 1172 зимата бѣда до толѣзѣто пѣа што птичкѣтъ измѣнили прѣзъ Февруаря. Прѣзъ 1289 нѣмало никакъ зима. На 1421 черешѣтъ уздрѣли прѣзъ априлѣ, а гродѣто прѣзъ май. Въ 1538 годишны сѣ покрѣли съ цвѣтъ прѣзъ января. Прѣзъ 1572 са случило сѣщото както и прѣзъ 1172. Пѣвъ 1585 имало класѣве по великденъ. Прѣзъ 1607, 1609, 1613 и 1617 зимата бѣла твърдъ мека. На 1692 въ Германіи не запалили прѣзъ зимата собѣ. Зимѣтъ 1781, 1807 и 1821 сѣ забѣлжѣли въ исторіята на метеорологѣта като зими тѣмѣтъ меки. Сѣщѣто са казва и за зимата прѣзъ 1851.

— Такѣво нѣщо е человекскій умъ, което не може да са запре на едно мѣсто и да са бѣ години на настѣието въ какѣвъ да е клонъ на животъ. Той сѣ движи постоянно и вѣдѣса устѣвршенствѣваніе тамъ, дѣто на прѣвъ погледъ неможатъ да имѣтъ мѣсто никаквы устѣвршенствѣваніе. Сѣкиму е вѣдѣстно бирзината, съ което са прѣдаватъ извѣстіята прѣзъ телеграфъ. Въ нѣколко секунды, а сѣ прѣписаніе то на депешата въ нѣколко минути, нашѣтъ думѣ са прѣдѣятъ отъ Цариградъ въ Вѣна, Парижъ и даже въ Америка. Еще нѣколко минути и нѣй получаватъ отговоръ отъ Вѣна Парижъ и прочѣтъ. На прѣвъ погледъ то сѣ едно сълѣшѣнѣе, една скоростъ, която не оставятъ нищо свѣдѣе да са желе. Не е тѣй обѣче за испитливый умъ человекскій. Досѣгашното устройство на телеграфъ е такѣво, што депешѣтъ въ Вѣна трѣба да ѣка свѣршѣнѣіе то на депешата отъ Цариградъ, за да може да сѣ прѣдѣе по сѣщата линія. Отъ това излизѣе едно малко помѣианіе въ службата на телеграфъ. Въ послѣдне врѣме и това неудобство са дѣга съ откры-

тіе то на Г. Приса, англійскій индженеринъ. Голѣмство му сѣлѣ 15 годишны опыты и придрѣванія можилъ да намѣри едно средство, што по сѣщата линія и въ сѣщото врѣме да можѣтъ да са прѣдаватъ депешѣтъ и насамъ и нѣтѣтъ. Опыты рече станали въ Лондонъ и успѣха на новыи способъ са показѣлъ несъмнѣнъ. Това малко откритіе вѣдѣса голѣмъ провѣнѣніе въ службата на телеграфѣтъ и като сѣдѣства много врѣме да сѣдѣсна за по бързо и е. може, по евтино испрѣшаніе на депешѣтъ. Малѣто откритіе ще докара поевтинѣваніе въ цѣнытъ на депешѣтъ.

— Научаеми са че вѣчера въ сѣрѣа правителството испратило на заточеніе въ Діярбекиръ 25 души отъ компрѣметричѣтъ българѣ въ Софійскѣтъ пѣмѣлоченія. Кѣкѣто за другиѣтъ които са намѣриятъ заточѣны въ голѣмѣто запѣтъ и тѣй шѣли да са заточѣтъ извѣщата седмица едни въ Діярбекиръ други въ Арѣана.

— Минѣлѣтъ четвѣртѣкъ правителството испратило въ Лондѣнъ адмиралъ Ахмедъ паша, началникъ на морѣсѣвалѣныѣ сграды въ Терсѣната, за да порѣжѣ въ рѣченый градъ нѣтъ новы топовѣсныи гѣми за дунавската флотѣ.

— Въ послѣдныи си брой Византиѣ бѣше извѣстѣлъ че ужъ едно общо събрѣніе са было дѣржало миналата недѣля на ексархіята за да изработѣи единъ проектъ за спогоженіе съ грѣцката патріаршія. Тѣзи новинѣ е съвършенѣо дѣлѣва.

— Вѣчера Ексарха ходилъ на Бѣпѣкташъ на конѣка на великий вѣзиръ и имѣлъ сѣмѣтъ дѣлъгъ разговоръ съ Есадъ паша. Като извѣзѣтъ отъ великий вѣзиръ, П. Блаженство пошлѣтъ новыи министѣръ на външны работы Савфетъ паша на конѣка му въ Цариградъ за да му чѣстити опрѣдѣленіе то му.

— Въ послѣдныи си брой грѣцкѣтъ вѣстникъ «Константинопольскій» бѣше извѣстѣлъ че минѣлѣтъ понеделникъ синодѣ на грѣцката патріаршія са заимѣлъ съ испитваніе то на писмото на русѣтъ синодъ което ужъ былъ донесѣлъ особѣный проводѣнникъ на този синодъ. Тѣзи новина е безосновна защото никакѣо писмо нѣти никакѣвъ проводѣнникъ не сѣ пристѣгнали на грѣцката патріаршія отъ страна на руската черковѣ.

— Минѣлѣтъ четвѣртѣкъ вѣчерѣта генералъ Игнатѣвъ дѣде едно дипломатичесѣко угощеніе на което бѣха призованы между други великѣйши вѣзирѣ и новыи министѣръ на външны работы Савфетъ паша.

— Минѣлѣтъ петѣкъ Хасанъ бей, вѣерина на министѣра на полиціята, прѣвъ заповѣлъ да отидѣ побѣтъ на Юскюдаръ на сѣрѣа на Цариградъ за да са уѣвѣри да ли стражѣтъ и кулѣшѣтъ въ това окрѣжѣ извѣршѣтъ службата си спорѣдъ заповѣдѣтъ на министѣра. Хасанъ бей бѣде твърдъ доволенъ отъ добрый рѣдъ който вѣдѣвшѣ въ сичкѣтъ махали. Той намѣри чиновницѣтъ на шѣркѣ, стражѣтъ събѣдѣны и колѣцѣтъ да обѣкалѣтъ точно и рѣвно. Прѣзъ ношѣта той сѣ прѣсрѣдѣна отъ единъ колъ на който началникъ го поплѣа зашто ходѣ бѣзъ фѣнеръ. Извинѣте мѣ, отговори Хасанъ бей; чужденѣтъ сѣмѣ, и неважно обѣчанѣтъ на мѣстѣто; оставѣте мѣ да сѣдѣвамъ пѣтъ си. Невѣзможно, отговори началникъ на кола; заповѣдѣтъ сѣ стрѣгы; трѣба да ви заводѣтъ на караѣда. Молятъ сѣ, каза Хасанъ бей, не е ли възможно да сѣ спогодинѣтъ? Напримѣръ, ако ви дадахъ едно бѣво мѣджидѣ. Малѣко е, отговори, началникъ на кола. Нѣй пошлѣ са съгласѣха за три мѣджидѣта и чужденѣца не са заведѣ на караѣда. Хасанъ бей отидѣ при юскюдарскій управитѣль на кого то приказѣ работѣта. По заповѣлъ на министѣра на полиціята, началникъ на колѣ дѣла и неговѣтъ хора сѣ са извѣзѣтъ на сѣжѣ прѣдъ сѣвѣта на запѣтѣта и сѣлѣтъ като прѣвѣмѣтъ наказаніе то, което имѣ са пада че са испѣлѣтъ отъ службѣтъ си. Бѣдѣстѣта и стрѣгѣстѣта на министѣра на полиціята сѣ наистѣнна достѣтѣна за похвалѣ.

— Сулѣна опрѣдѣлила заплатата на Митхадъ пашѣ на 75,000 грѣшна на мѣсець. Бывшій великѣйши визиръ холилъ вѣчера на сарѣа за да благодарѣ на П. Ц. Величество за този новъ знакъ на высѣкѣто му благоволеніе.

— Вѣчера по плѣдне великий вѣзиръ Есадъ паша са поизкалъ на цѣркѣскѣтъ пѣзѣтъ дѣто имѣлъ единъ дѣлъгъ разговоръ съ Сулѣана.

— Минѣлѣтъ четвѣртѣкъ прѣдѣставитѣль на чуждыѣ силы ходѣха на В. Портѣ и направилъ пошѣненіе то си спорѣдъ обѣчая на новыи министѣръ на външны работы Савфетъ паша.

СЪВКАВЫ НЪЩА И НОВИНЫ.

— Миналата седмица излязо и берата за припознаване на дѣла Австрий Врчанский.

— Излязата сѣда или сѣбота дѣло Мелетий Сосийский ще тръгне за епархията си прѣзъ Руссе.

— Миналий четвъртъкъ дѣло Ексархъ ходи при Халил Шерифъ паша. Н. Блаженство благо дарили бывший министъръ на външните работи въ името на народа за добрината която ималъ че да ги нужднѣтъ берата на нѣкои отъ владѣщѣхъ ни, даже и сѣдѣ незаконното проглашеніе на схизмата срѣщу българѣтъ.

— Тѣзи седмица прѣвхмы нѣкои писма отъ Пловдивъ, Шуменъ и други градове въ които ни са оплакуватъ отъ това дѣло ексарха былъ възбѣдъ въ спогоженіе съ грцката патриаршія. Тѣзи оплакванія сѣ бѣжнѣли, до толкось побече че таквось нѣщо нѣма. Има други работи, за които ний ще расправимъ единъ лѣтъ на читателитѣ си.

— Пиятъ отъ Бривла: Нашата търговия са намира въ движеніе. Товари са правятъ за различни мѣста. Цѣнитъ на пията са държатъ. Ето тѣзи цѣни. Ячмыкъ 105/118 гроша кило; новъ пшуръ 147/158; ветхъ пшуръ 110/133; жита 240/320; жирка 320/350; ржъ 150/175 гр.

— Миналий петъкъ арменскій патриархъ ходилъ да посети новий министъръ на външните работи Савфетъ паша на конака му.

— Когато новѣтъ министръ Митхадъ паша, Савфетъ паша и Рашидъ паша ходили миналата сѣрба на сарая за да са прѣдставятъ на Султана по случай на опредѣленіето имъ. Н. Ц. В. ги задържалъ около два часа въ единъ разговоръ който са въртали върху направата на желѣзнитѣ пѣтища въ държавата. Султана имъ запозѣдалъ да глѣдатъ што пѣтищата които вече са правятъ да са свършатъ по скоро; да са направятъ новы желѣзны пѣтища дѣто е нужно и тѣзи пѣтища да бѣждатъ добры и здравы.

— Извѣстиятъ че правителството уничтожило продажбата на чинѣна Парга, който Реуфъ бей и нѣкой други съпритежатели бѣхъ продали на Христакъ ефенди Зографосъ.

— Миналата сѣбота вечерта Г-нъ Фердинандъ дѣо Лесенсъ, прочутий прокопачъ нѣ суезскій каналъ, който отъ нѣколко дни насамъ са намира въ града ни, даде въ салата на грцкото Книжевно Дружество на Бейоглу една интересна сказка на която предѣлта былъ: до колко му сѣ спомогнали старѣтъ елинскы списатели за да измисли прокопаваніето на суезскій каналъ и до колко сѣ съдѣйствували новѣтъ елины въ исполненіето на дѣлото. Едно голямо множество хора отъ сѣкава народностъ както и по вѣчето отъ чуждитѣ посланици въ Цариградъ присѣдствували на тѣзи сказка.

— Говори са че на министерството на полицията щѣтъ да са установи единъ новъ свѣтъ който щѣтъ да са тури подъ предѣдѣтелството на генерала Фанадъ паша. Членовѣтъ на този свѣтъ щѣтъ да бѣждатъ офицери отъ редовната войска между които новоздѣтъ генерала Сюлейманъ паша.

— Тѣзи дни единъ вапоръ натоварилъ отъ Тараболусъ тринадесетъ души робы; рапы които сѣ были опредѣлены да са продаждатъ въ Цариградъ. Когато вапора пристигналъ тука, полицията като са научила за това нѣщо, отишла отгоръ му, освободила робытъ и затворила господаря имъ.

— Извѣстиятъ че сичкий желѣзентъ пѣтъ отъ Цариградъ до Едирне щѣтъ да може да са свърши кѣтъ нѣяколко на близкий мѣсецъ Майа и не забавно щѣтъ да са отвори него врѣме на търговіята.

— Извѣстиятъ че по заповѣлъ на правителството българското читалище въ Търново са затворило.

— Единъ телеграмъ отъ Парижъ извѣстява че трактата който урѣжда владѣтата за испразланованіето на еренската земя са подписалъ на 15 марта. Споредъ този трактатъ, четвъртъкъ милиардъ щѣтъ напълно да са заплати на 5 майа, петый милиардъ ще са внесе на четири такса, отъ които първый ще стане на 5 юниа, вторый на 5 юлиа, третый на 5 августа и послѣдний на 5 септемврий: четирытъ департамента, които са за ниматы още отъ германскы войски, ще са испразднатъ на пълно на 1 юлиа. Само Вердунъ ще остане занимать до 5 септемврий.

— Вѣстникъ Призрѣтъ извѣстява че нѣкои богаты туземцы търговцы отъ този градъ съставили тѣзи дни една компания, която щѣтъ да прѣдприѣме направата на едно шосе за кола между Призрѣтъ и Скопія. Този пѣтъ, който трѣбвалъ отъ станицата на желѣзний пѣтъ въ Скопія

щѣлъ да свърже Призрѣтъ съ сичкытъ градове прѣзъ и по край които минувалъ този желѣзентъ пѣтъ. При това още той щѣлъ да са съедяни и съ шосетата на Дунавскы вилаетъ. Уставытъ на компанията были сички сѣмъ по такъзи начинъ што имало надѣжда че рѣченый пѣтъ щѣлъ да са направи скоро.

— Знаио е че една комисія засѣла въ Парижъ за да изработи единъ новъ метръ за мѣреніе. Между рѣшеніята, които е зѣлъ, тѣзи комисія предложила още да са останови въ Парижъ едно международно писалище за чѣркытъ и тѣгликытъ. Това завѣденіе ще са съгласи и поддържѣтъ съ разноскытъ на царствата, които ще приѣматъ това предложеніе. Предъ явната полза на едно подобно установленіе, вѣрва са че никога отъ сичкытъ не ще откаже помощта си кѣтъ това дѣло.

— Щомъ сѣдѣ на мѣстото си, новий министъръ на външните работи телеграфиралъ на прѣдставителытъ на В. Порты при чуждитѣ дворове за да имъ извѣсти опредѣленіето си. На утрѣто въ сѣрба Савфетъ паша испратилъ подобно едно окржано писмо до посланикытъ на чуждитѣ сили въ Цариградъ за да имъ съобща опредѣленіето си. Въ тѣзи нота, министра урѣждава че ще послѣтъ сичкытъ си усилія за да одѣржи и отвори сношеніята, които съществуватъ между Турція и чуждитѣ сили и изразжаа надѣждата че ще са подпомогне въ това дѣло отъ сичкытъ посланици.

— Допискытъ които прѣвхмы отъ различни мѣста на балканскій полуостровъ едногласно доказватъ че вѣдѣствіе на прѣдната зима, жетвытъ са прѣдставлявали на секалъ полъ най добры изгѣды. Ни сѣкалъ са надѣвали за една изобилна жетва, защото врѣмето тѣрлѣ помогнало на сѣдѣ бытъ и въ нѣкои мѣста земледѣльцытъ послы тѣзи година много повече отъ колкото другытъ години. Новинаты отъ Анадолю, Сирія и Месопотамія сѣ сящо тѣзи задоволителны. Ако не бы да са случатъ нѣкои важны промѣненія на врѣмето до жатвата, може да са каже че годината 1873 ще бѣде за сичкытъ мѣста на държавата извѣрдно изобилна въ жита и за сичкытъ вобще растенія.

— Христакъ ефенди Зографосъ подарилъ на грцкото читалище Мала-Азія въ Цариградъ 50 лиры турскы.

— Г-нъ Георги Зарифъ опредѣлилъ на грцкото училище въ Неврокопъ една годишна помощъ отъ 20 лиры турскы.

— Миналий четвъртъкъ министръ на полицията повикалъ при себе си сичкытъ директоры на грцкытъ вѣстници и имъ заповѣдалъ да възрѣнатъ отъ сега нагадѣтъ на продавачитѣ на притуркытъ имъ да не выкатъ изъ сокащитѣ като имъ казалъ че който бы престѣпилъ тѣзи заповѣдъ ще се наказва строго споредъ наказателный законникъ.

— Завчера, въ недѣля, дѣло Ексархъ ходи въ конака на Савфетъ паша и има единъ дѣлѣтъ разговоръ съ министра на външните работи. Н. Блаженство врѣчилъ на Н. Прѣвсходительство едно подробно изложеніе върху състояніето въ което са намиратъ българскытъ работи.

— Завчра, кѣтъ пѣтъ часа едни кола отъ Трамвайтъ смазхъ при Фундукли едно турче. Кучѣнина са затвори.

— Завчера до 10 души бѣжнѣцы отъ войската, уловены въ Анадолю, са докарахъ въ Цариградъ и затворища са на голямото запѣ. Тѣзи чловѣцы ще са сѣдѣтъ споредъ воинскытъ законы.

— Извѣстиятъ че Г-нъ Зарифъ отрѣдилъ 50 лиры турскы годишна помощъ на грцкото читалище въ Брусса за издѣржаніе на грцкытъ училища въ този градъ и околностѣтъ му.

— Завчера генералъ Игнатіевъ ходи при садразимама съ богото ималъ единъ дѣлѣтъ разговоръ.

— Миналий петъкъ по случай на праздника на рожденіето на царъ Викторъ Емануила имаше едно голямо утѣшеніе на италіанското посолство.

— Арменокатолискій патриархъ Г. Копеліанъ ходилъ миналата сѣбота на конака на Митхадъ паша и ималъ единъ дѣлѣтъ разговоръ съ Н. Высочество.

— Миналий петъкъ грцкытъ патриархъ направилъ посѣщеніе на бывший министръ на външните работи Халил Шерифъ паша.

— Миналата сѣбота бывший Іерусалимскій патриархъ дѣло Кирилъ направилъ посѣщеніе на новытъ министры на правосѣдіето, на външните работи и на общественаты сѣрады за да имъ честиты опредѣленіето имъ. Въ недѣля Н. Блажен-

ство присѣдствувалъ на божественната служба въ черковата на руското посолство. Създъ отпустъ дѣло Кирилъ направилъ посѣщеніе на генерала Игнатіева съ когото ималъ единъ дѣлѣтъ разговоръ.

— Една еврейка отъ Бюкѣтъ-Дере на Босфора родила тѣзи дни едно твърдъ любопытно чудовище. То е едно дѣто което имало космы на брадата си и вышето уста една дупка съ четири парчета мѣсо като зѣбы. Очѣтъ му были на мѣстото то на слѣпнытъ очи. Дѣварытъ мислятъ че това дѣте ще живѣе само нѣколко дена.

— Али Шефизъ бей, царскій комисаринъ, който бѣше са испратилъ да испита русчужкытъ приключенія, са завѣрна вчера въ града ни.

— Пѣвненската черковно-училищна община изразжава благодарностъта си кѣтъ Г-на Хаджи Ангела Тожовъ и Г-на Ивана Филиповъ, които имажъ добротъ сърце да надарятъ учебнытъ завѣденія, — първый съ едно бранище, на което отъ доходытъ ще може да са поддържѣтъ вече единъ доста добръ учитель, а другый — съ една фурна на която печиналѣжѣтъ още четири стаи. Да живѣятъ такава патриоты! Да живѣятъ и да са радвать на своего добро име? «Вънецъ прѣвхмѣтъ бѣгатство ихъ; житіе же безумныхъ зѣо.»

— Една учителка Българка, която познава добръ элементарнытъ науки, както и доста добръ може да изработи и направи разны и искусны рѣкодѣлы, и която е учителствувала доволно години изъ Българія, трѣсъ мѣсто. Която община са нуждае отъ такваа учителка, нека са отнесе за споразумѣніе до редакціята на вѣстникъ ни.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ Българското читалище благодари Г-ну Спасу Х. Лулчеву отъ Т. Пазарѣжъ за подарѣка му отъ лиры турскы четири за завѣденіето, и другы три за Македонската Дружина, вѣдѣствіе на бракосъчитаніетъ си; Читалището му жаеа дългоденствіе и добры сѣтнины.

ИЗВѢСТІЕ. Дополнителный имамъ честь да извѣстѣтъ на ученолюбивытъ си единокорцы какъ сѣмъ въспрѣлъ да издамъ една книжка подъ заглавіе «Нещастна фамилия», Българска народна повѣсть.

Тѣзи повѣсть е написана отъ единъ нашъ ученъ съотечественникъ Г-на В. Друмева действителенъ членъ на «Българско Книжевно Дружество», въ Бривла, и е обнародвана прѣди 12 години въ «Българскытъ Книжвы». Днесъ обаче като сѣмъ са споразумѣли съ Авторътъ ѝ, прѣдпріелъ сѣмъ да ѝ издамъ на особа книжка што да може сѣмъ да са сдобіе съ нея. А понеже сѣмъ издалъ и распротѣлъ зарадъ нея обявленія още прѣди три мѣсцы, за това моля най учтиво пріятелитѣ си, до които има испроводены обявленія, да ми явятъ частъ по-скоро имали записаны спомощници за да могъ да дамъ книгата подъ печатъ. Увѣренъ че слабия ми гласъ ще намиратъ отъзвѣтъ, очаквамъ съ голямо нетѣрпѣніе помощта на ученолюбивытъ си единокорцы. — Д. Великовъ Книговѣзъ въ Котелъ.

ЦАРИГРАДЪ 1-й Февруарія 1873.

Господа

Понеже Г-нъ Никола Хр. Шарбаковъ прѣстѣва вече отъ да е членъ на отдавна съставенното ни дружество, како врѣменно са обяви чрезъ вѣстникытъ отъ негова и нашъ странѣ долопописаннытъ останали членове отъ тѣхъ дружество имамы честь да обявимъ днесъ какъво ще сѣдѣвамы, както и до сега, да вършимъ сѣщитѣ си търговскы дѣла само въ Цариградъ и Манчестеръ за своиъ сѣвѣтъ и за сѣвѣтъ на пріятели които ни почетатъ съ порѣжкытъ си.

Цариградскатъ ни кѣща ще са управлява отъ Анастаса Симеонова подъ наименованіе

ТОТЮ МИХ. И СИМЕОНОВЪ

а Манчестерската отъ Михайла Ст. Михайлова подъ наименованіе

МИХАЙЛОВЪ ТОТЮ И С-и

Земнете молиитъ Вы въ забвѣжкѣ должытъ ни подписки, на които само отдавайте приличнытъ почетъ,

и оставамы

Ваши покорны слугы

Тотю Станчѣвъ

Анастасъ Симеоновъ

Михаилъ Ст. Михайловъ

Анаст. Симеоновъ ще подписва

Тотю Мих. и Симеоновъ

Мих. Ст. Михайловъ ще подписва

Михаилъ Тотю и С-и